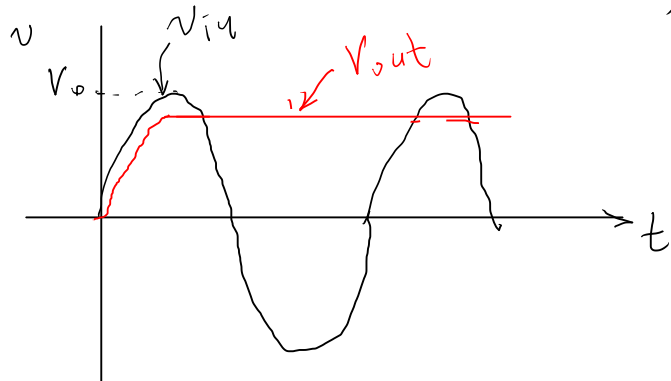
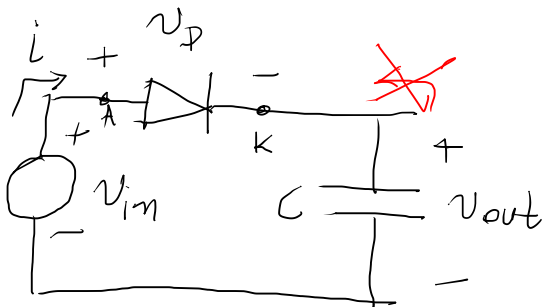

Αυλκρευτής Κορυφής

Εστω ότι για $t=0$ ο πυκνωτής είναι αφορτισμένος

$$\text{δηλ: } v_{out}(t=0) = V_C = \frac{Q=0}{C} = 0$$

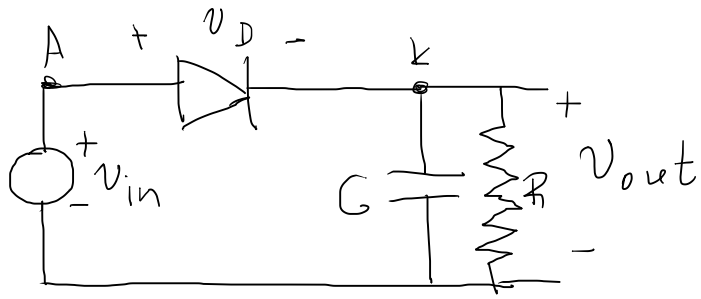
Καθώς το v_{in} αυξάνεται, φτάνει στα $0.6V$ και η διαίοδος ανοίγει και έχει φορτιστάς τον πυκνωτή. Έτσι

$$v_{out} = v_{in} - v_D$$

Όταν το v_{in} γίνει μέγιστο (V_0) και αρχίσει να μειώνεται το $\frac{dv_{in}}{dt}$ γίνεται αρνητικό, οπότε

αν ο πυκνωτής είχε φέρτα $C \frac{dv}{dt}$ αυτό θα ήταν αρνητικό που απορρϊείται και η διαίοδος δεν έχει από την κάρθοδο (~~K~~) προς την άνοδο. Δηλ. ο πυκνωτής δεν μπορεί να εμφορρϊστεί και το v_{out} παραμένει σταθερό.

Αν βάλουμε μια αντίσταση παράλληλα στον πυκνωτή θα έχουμε:

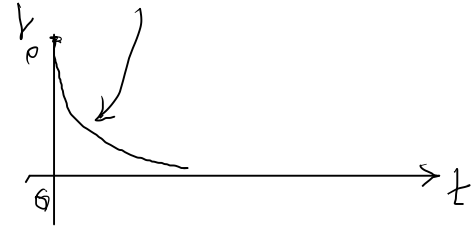

Εδώ ο πυκνωτής C ευφορίζεται μέσω της R όταν η διόδος δεν άγει.

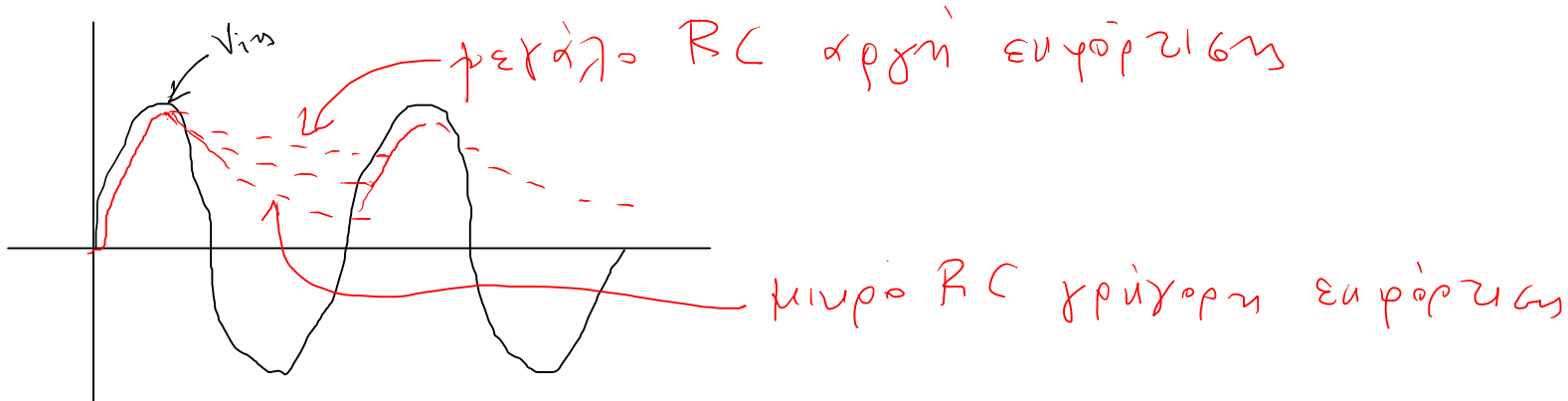
Γνωρίζουμε ότι όταν ο πυκνωτής έχει μια τάση

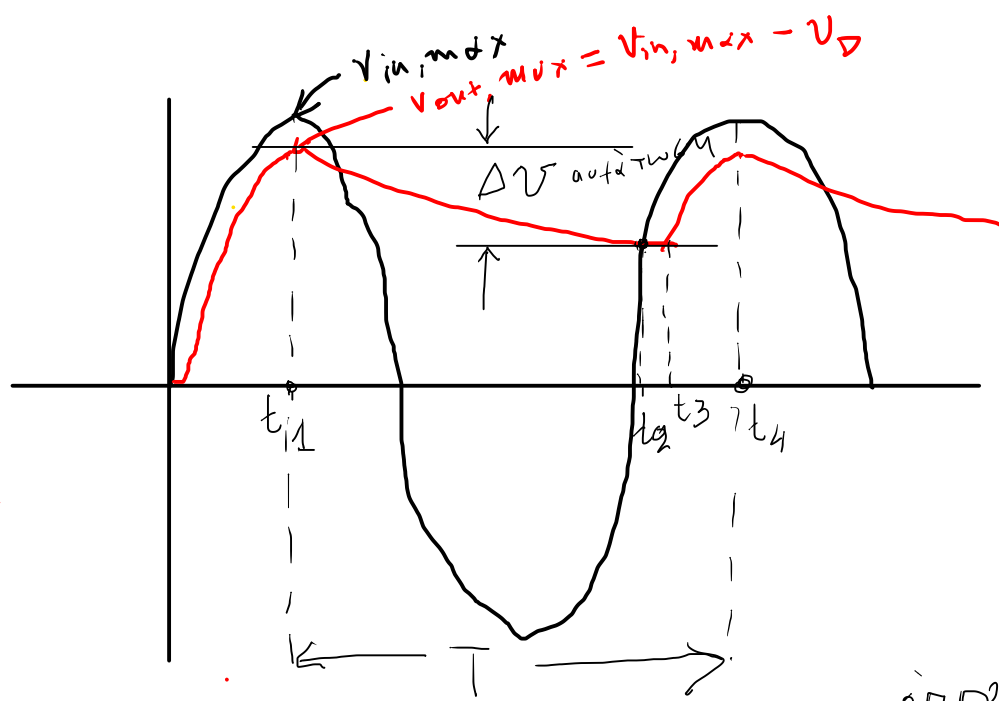
V_0 την χρονική στιγμή $t=0$ και συνδέσουμε μια αντίσταση R κατά τον άξονα κροδόμετρο του, αυτός ευφορίζεται και

$$V_C(t) = V_0 e^{-t/RC}$$

Επομένως ο, υψηλοφορφέι τώρα θα είναι;

t_2 : η χρονική στιγμή που το V_D γίνεται πάλι θετικό και

t_3 : η χρονική στιγμή που το

V_D γίνεται 0.6 V και η διόδος αρχίζει πάλι να αχθεί και να φορτίζει τον πυκνωτή.

Για $t_1 < t < t_3$ $V_{out} = (V_{in,max} - V_D) e^{-\frac{\Delta t}{RC}}$

όπου $\Delta t = t - t_1$. Αν το $RC \gg \Delta t$, τότε

το $e^{-\frac{\Delta t}{RC}} \approx 1 - \frac{\Delta t}{RC}$, οπότε το $V_{out} \approx (V_{in,max} - V_D) \left(1 - \frac{\Delta t}{RC}\right) =$

$= \underbrace{(V_{in,max} - V_D)}_{\text{αρχική τάση}} - \underbrace{(V_{in,max} - V_D) \cdot \frac{\Delta t}{RC}}_{\text{"υφάτωση", (ripple) } \Delta V}$ Η υφάτωση γίνεται μέγιστη όταν $\Delta t = t_3 - t_1$

Αυτή η μέγιστη υφάτωση είναι λίγο μικρότερη από την

$\Delta V = (V_{in,max} - V_D) \cdot \frac{t_3 - t_1}{RC} = (V_{in,max} - V_D) \cdot \frac{T}{RC}$

Επομένως η μέγιστη $\Delta V_{out} < (V_{in,max} - V_D) \cdot \frac{T}{RC}$ ή

$$\frac{(V_{in,max} - V_D)}{R} \cdot \frac{1}{f \cdot C}$$

I_{max}

↑
συχνότητα των V_{in}

ή $\Delta V_{out} < I_{max} \cdot \frac{1}{f \cdot C}$ όπου

I_{max} : Το μέγιστο ρεύμα που δίνει ο πυκνωτής στην αντίσταση R

Ενεργός τάση U_{RMS} και ενεργός ένταση ρεύματος I_{RMS}

Έστω ότι μια μεταβαλλόμενη τάση $v(t)$ εκπέμπεται σε μια αντίσταση R .
Τότε πάνω στην R καταναλώνεται σε χρόνο Δt ενέργεια:

$$W = \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} i^2(t) \cdot R dt \quad \eta \quad W = \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} \frac{v^2(t)}{R} \cdot dt \quad \text{Ενεργός ένταση } I_{RMS} \quad \eta$$

Ενεργός τάση U_{RMS} είναι η ένταση του συνεχούς ρεύματος, ή η συνεχής τάση που θα οδηγούσαν στην ίδια καταναλώση ενέργειας πάνω στην R στον χρόνο Δt . Δηλαδή

$$\int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} i^2(t) \cdot R dt = \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} I_{RMS}^2 \cdot R dt \Rightarrow \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} i^2(t) dt = I_{RMS}^2 \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} dt = I_{RMS}^2 \cdot \Delta t \text{ απε}$$

$$I_{RMS}^2 = \frac{1}{\Delta t} \cdot \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} i^2(t) dt \Rightarrow I_{RMS} = \sqrt{\frac{1}{\Delta t} \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} i^2(t) dt} \quad \text{Όμοια βρίσκουμε}$$

$$\text{ότι } U_{RMS} = \sqrt{\frac{1}{\Delta t} \int_{t_0}^{t_0 + \Delta t} v^2(t) dt}$$

Αν $v(t) = V_0 \eta\mu(\omega t + \varphi)$ ή $V_0 \sigma\upsilon\nu(\omega t + \varphi)$ τότε αν πάρουμε $\Delta t = T$ (μία περίοδος)

οπότε $\Delta t = T = \frac{2\pi}{\omega}$ $\left(f = \frac{1}{T}, \omega = 2\pi f = \frac{2\pi}{T} \right)$

$$V_{RMS} = \sqrt{\frac{1}{T} \int_0^T v^2(\omega t) dt}$$

αν χρησιμοποιήσω την σχέση

$$\sigma\upsilon\nu^2 x - \eta\mu^2 x = \sigma\upsilon\nu 2x$$

$$\sigma\upsilon\nu^2 x - (1 - \sigma\upsilon\nu^2 x) = \sigma\upsilon\nu 2x$$

$$2\sigma\upsilon\nu^2 x - 1 = \sigma\upsilon\nu 2x \Leftrightarrow$$

$$\sigma\upsilon\nu^2 x = \frac{1}{2} \sigma\upsilon\nu 2x - \frac{1}{2}$$

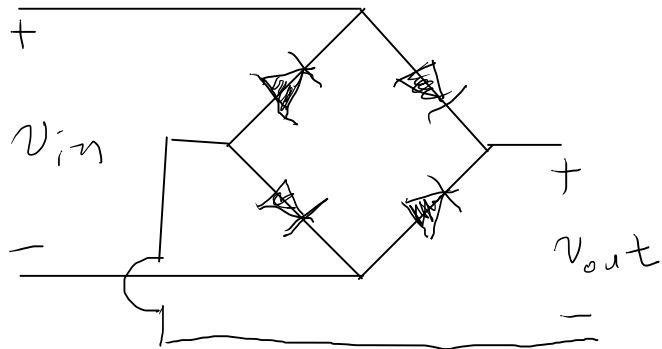
και υπολογίσω την έκφραση για το V_{RMS} θα βρω

$$V_{RMS} = \frac{V_0}{\sqrt{2}}$$

Σχεδίαση τροφοδοτιών

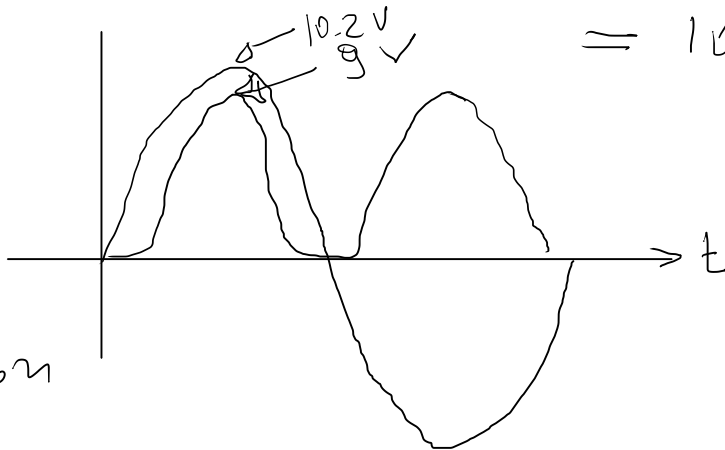
Θα σχεδιάσουμε ένα κύκλωμα που μετατρέπει την εναλλασσόμενη τάση 220V rms 50Hz του ηλεκτρικού δικτύου σε 9V συνεχή τάση με ακριβότητα μικρότερη από 0.1V , που να μπορεί να δίνει μέγιστο ρεύμα 10mA .

Θα χρησιμοποιήσουμε γέφυρα πλήρους ανόδου:

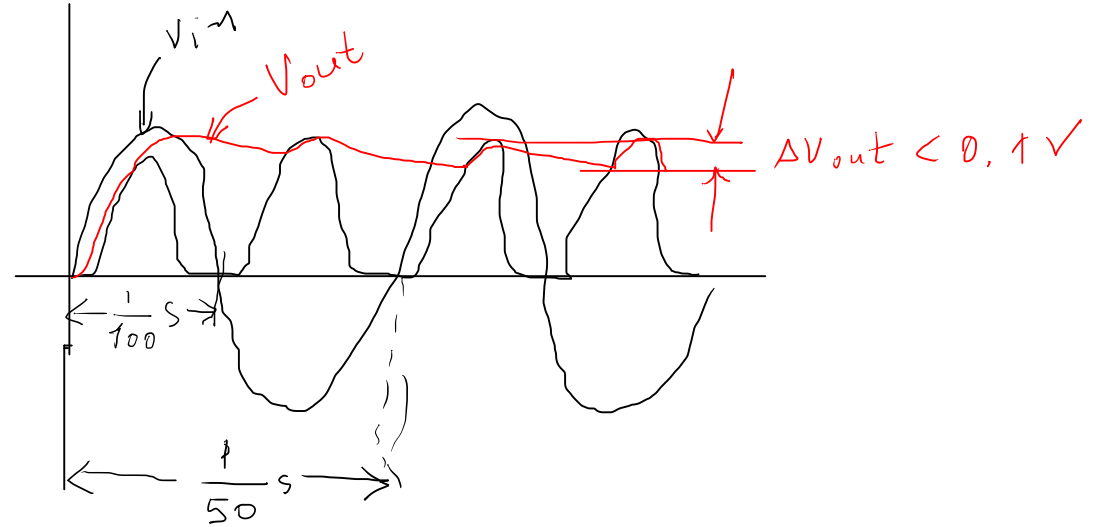
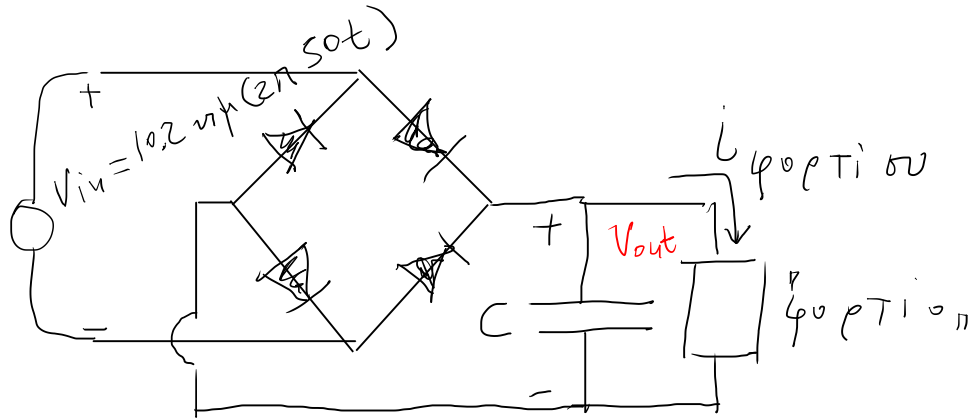
Για να έχουμε 9V στην έξοδο, θα πρέπει στην είσοδο να έχουμε τάση μεγαλύτερη κατά 2 πτώσεις τάσης διόδου

$$\begin{aligned} 9\text{V} &= V_{out, \max} = V_{in, \max} - 2 \cdot V_D \\ &= 10.2\text{V} - 2 \cdot 0.6\text{V} \end{aligned}$$

Πρέπει επίσης η ακριβότητα $\Delta V_{out} < 0.1\text{V}$

Χρησιμοποιώ τον νόμο που δίνει την πτώση: $\Delta V_{out} < \frac{I_{max, φορτίου}}{C \cdot f}$

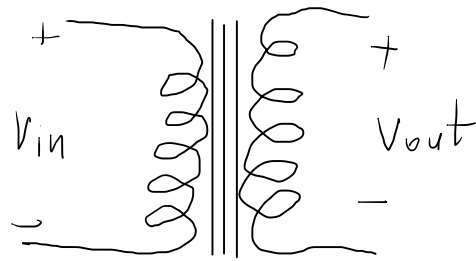
Αντικαθιστώντας $\Delta V_{out} = 0.1 \text{ V}$, $f = 100 \text{ Hz}$, $I_{max} = 10^{-2} \text{ A}$ βρίσκω την τιμή που πρέπει να έχει η χωρητικότητα C του πυκνωτή

$$C = \frac{10^{-2} \text{ A}}{100 \text{ Hz} \cdot 0.1 \text{ V}} = 10^{-3} \text{ F} = 1000 \mu\text{F}$$

Ας δούμε πως θα πάρουμε $10.2 \text{ mV} (2\pi 50t)$ δηλ $\frac{10.2}{\sqrt{2}} \text{ V}$ ενεργό τιμή
 Τάσης από τα 220 V ενεργό τιμή τάσης.

Για να το κάνουμε αυτό θα χρησιμοποιήσουμε έναν μετασχηματιστή. Ο μετασχηματιστής αποτελείται από 2 πηνία (το πρωτεύον και το δευτερεύον) που αλληλεπιδρούν μεταξύ τους.

Ο λόγος $\frac{V_{out}}{V_{in}} = \frac{N_2}{N_1}$

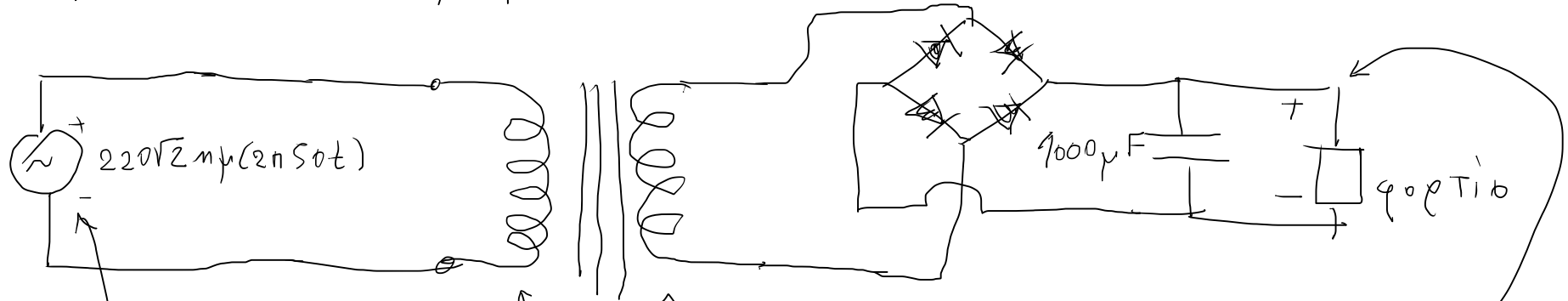
όπου N_2 : ο αριθμός βελών του πηνίου του δευτερεύοντος και N_1 ο αριθμός βελών του πρωτεύοντος.

Θέλω να βάλω $V_{in} = 220\sqrt{2} \text{ mV} (2\pi 50 t)$ και να πάρω $10.2 \text{ mV} (2\pi 50 t)$

$$\text{Άρα } \frac{V_{out}}{V_{in}} = \frac{10.2 \text{ V}}{220\sqrt{2} \text{ V}} = \frac{10.2/\sqrt{2}}{220} = \frac{7.07}{220} \approx 0,032 = \frac{1}{31,1} = \frac{10}{311}$$

Επομένως ο μετασχηματιστής πρέπει να έχει 311 σπείρες στο πρωτεύον και 10 βελές στο δευτερεύον.

Τελικά το κύκλωμα είναι:

$$N = \frac{30}{10}$$

